

Cos meu, recorda

KONSTANDINOS KAVAFIS

Cos meu, recorda
no solament com t'han arribat a estimar.
No solament els llits on has jagut,
sinó també aquells desigs que per tu
lluïen dins els ulls obertament!
I tremolaven dins la veu –i algun
fortuït entrebanc els va fer vans.
Ara que tot això ja són coses passades,
fa gairebé l'efecte que també als desigs
aquells vas ser donat –ah, com lluïen.
Recorda, dins els ulls que se't clavaven:
com tremolaven dins la veu, per tu, recorda cos

KAVAFIS, K. (1965): *Poemes de Kavafis*. Barcelona: Teide.
Traducció de Carles Riba (1918)